

Дмитрий Мизгулин

דמיטרי מיזגולין

1.

***

Валерию Наумову

За окном — все крыши, крыши, крыши,
А вдали — горит в закате сад.
Слышишь этот шорох тихий, слышишь?
Это листья жёлтые летят.

Пролетают мимо, мимо, мимо,
Как листки моих календарей,
И уходят так неумолимо
Дни беспечной юности моей.

Что мне это лето, лето, лето,
Скоро ляжет мягко первый снег.
Жизнь, не мною начатая где-то,
Продолжает свой прекрасный бег.

***

ולרי נאומוב

מחוץ לחלון — כל גגות, גג, גגות,
ובמרחק בוער השקיעה גן.
שומע לחישה שקטה, אתה שומע?
עלים צהובים הם טסים.

לטוס על ידי, על ידי, על ידי,
גם את הסדינים של לוחות השנה שלי
פנימה והחוצה, אז באופן בלתי נמנע
את הימים חסרי דאגות של הנעורים שלי.

קיץ, קיץ, מבחינתי זהו קיץ,
בקרוב יפול השלג הראשון בעדינות
החיים, התחלתי כלשהו
ממשיך את ריצה נהדרת.

2.

***

Нашей памяти долгий свет —
Как единственное наследство,
Как от поступи прошлых лет,
Никуда от нее не деться...

Все вместила моя душа
Без остатка и без возврата,
Чередуются не спеша
Времена, события, даты...

За морозным, синим окном
Занялась, замела пороша.
С каждым часом и с каждым днем
Тяжелей, непосильнее ноша...

Замечается ночь пургой,
И луна, потемнев, ослепла...
И кружатся во тьме глухой
Хлопья снега и хлопья пепла.

***

הזיכרון שלנו הרבה אור
רק ירושה,
איך השנים האחרונות
מכל מקום זה לא להיעלם...

כל הקיפה את הנשמה שלי
ללא הסתייגות וללא תמורה
חלופי לאט
...פעמים, אירועים, תאריכים

עבור איש השלג, התיבה הכחולה
כל היום התחיל, מכוסה
בכל שעה ובכל יום
נטל קשה מאוד כבד

,יהיה סחף את הלילה של הסופה
...ואת הירח, חשוך, עיוור
במעגלים בחשיכה חירש
פתיתי שלג ופתיתים של אש.

3.

***

Сошла с небес полночная звезда
И засверкала на высоком шпиле,
Которым крест в тридцатые года
На куполе собора заменили.
И верили, иначе и нельзя,
Как только рушить всё до основанья...
Струится нынче лунный свет, скользя,
Окутывая улицы и зданья...
Не будем вспоминать давнишний спор,
Что потерял давно свое значение.
Смотри, стоит увенчанный собор,
Окутанный таинственным свеченьем...
И до заветной не достать рукой,
Не отменить, не наложить запрета,
И льется свет серебряной рекой,
И нам уже глаза слепит от света.

***

ירד מן השמים, כוכב הצות
ואת זה גבוה החוד
אשר לחצות את השנה השלושים
על הכיפה של הקתדרלה הוחלף
והאמין לעשות את זה
פעם אחת להרוס את הכל על הרצפה
עכשיו זורח הירח, גלישה
עוטפים את הרחובות ואת הבניינים
לא להתעכב על הדברים ארוכת מחלוקת
זה איבד את משמעותו לפני זמן רב
רואה, הוא הוכתר על ידי הקתדרלה
אפוף מסתוריות זוהר
ואהובי לא להיות נגע
לא לבטל, לא להטיל את האיסור
ואור זורם כמו סילבר נהר
ויש לנו את העיניים מסונוור האור

4.

***

Встанешь утром рано —
В мире тишина.
В пелене тумана
Тусклая луна
Скоро неприметно
Скроется сама.
В дымке предрассветной
Замерли дома,
Каждое мгновенье —
Капелька тепла.
Призрачной сомненья
И прозрачной мгла,
Если б бесконечно
Длился этот миг!
Но ничто не вечно...
И меня настиг,
Закружил немного
Призрачный обман —
Из дождя ночного
Сотканный туман:
В нем двоится странно
Тусклая луна.
Встанешь утром рано —
В мире тишина...

***

ירד מן השמים, כוכב חצות
ואת זה גבוה החוד,
אשר לחצות את השנה השלושים
על הכיפה של הקתדרלה הוחלף
והאמין לעשות את זה
...פעם אחת להרוס את הכל על הרצפה
עכשיו זורח הירח, גלישה
...עוטפים את הרחובות ואת הבניינים
לא להתעכב על הדברים ארוכת מחלוקת
זה איבד את משמעותו לפני זמן רב
רואה, הוא הוכתר על ידי הקתדרלה
...אפוף מסתוריות זוהר
ואהובי לא להיות נגע
לא לבטל, לא להטיל את האיסור
ואור זורם כמו סילבר נהר
ויש לנו את העיניים מסונוור האור

5.

Сожаление

Однажды вдруг с горечью осознаешь,
Что чего-то тебе уже никогда не достичь,
Чему-то уже никогда не научиться,
Что из великого множества дорог,
Лежавших перед тобой когда-то,
Некоторые остались далеко позади,
И тебе уже никогда по ним не проехать.
Я уже никогда не научусь рисовать
Или, скажем, играть на скрипке,
Никогда не стану летчиком,
Ни капитаном дальнего плавания.
И хотя многое еще впереди,
Становится обидно, что, выходя на
перекресток,
Приходится выбирать одну дорогу,
Когда бы хотелось пройти тремя...
Вдобавок ко всему, мне теперь мешает
спать
Шум деревьев, которых я так и не
посадил...

מצטער

אז במרירות מבין
משהו שאתה אף פעם לא יגיע
משהו אף פעם לא לומדים
זה מעולה של כבישים רבים
שוכב מולך פעם אחת
כמה נשארו הרחק מאחור
ואתה אף פעם לא עליהם לא עוברים
אני לעולם לא ללמוד איך לצייר
או, נגיד, לנגן בכינור
אף פעם להיות טייס
גם הקפטן
למרות הרבה הוא עדיין לבוא
זה חבל, מגיע לצומת
אתה צריך לבחור דרך אחת
...כאשר אתה רוצה לקחת שלושה
נוסף על כך, עכשיו אני לא יכול לישון
רחש העצים כי אני לא שתל.

6.

***

Дай Бог тебе сильных врагов,
Которые злы и умны,
И пусть не тревожит их снов
Досадное чувство вины.

Быстрее не будешь идти,
Дорога не станет легка,
Когда одолеешь в пути
Какого-нибудь дурака.

***

מי ייתן ואלוהים ייתן לך אויבים חזקים,
אתה רשע ולא חכם
וגם בואו לא נבלבל את החלומות שלהם
מעצבן תחושת אשמה.

מהר יותר לא ללכת,
הדרך לא תהיה קלה,
כאשר אתה להתגבר על הדרך
סוג של טיפש.

7.

***

Дрожащие тени ложатся
На светлые воды реки,
Опавшие листья кружатся
Красивы, изящны, легки.

И пахнет так резко и странно
От свежей, промерзшей земли,
И в небе прозрачном, стеклянном
Чуть слышно звенят журавли.

И есть еще время до срока,
Когда загудят провода,
Когда почернеет осока,
Когда потемнеет вода.

***

רועד צללים נופלים
ביום בהיר המים של הנהר,
עלים במערבולת
יפה, אלגנטי, קל משקל

וזה מריח כל כך חדה, מוזר
טרי, קפוא הארץ
ובשמיים, שקוף, זכוכית
רק שמעתי טבעת עגורים

ועדיין יש זמן עד המועד האחרון
מתי עובד חוט,
מתי שחור וגומא
כאשר יהיה להחשיך את המים

8.

***

Сухое дерево. Притча

Оно других переживет —
Что, в самом деле, с ним случится?
На нем листва не оживет,
На ветви не присядут птицы.
Не тяготят его плоды,
Болезни долгие не мучат,
Не надо солнца и воды,
И ветер не страшит колючий.
Ни боли нет, ни счастья нет —
Вот долголетия секрет.

עץ יבש. משל

— אחרים תשרוד —
מה, באמת, קורה לו
זה משאיר בחיים.
על ענפיו ציפורים לא שב.
לא עמוס עם פירות שלה,
מחלות זמן לא עייף,
לא צריך את השמש, מים
ועל הרוח הוא לא מפחד דוקרני
אין כאב אין אושר לא
זהו הסוד של אריכות ימים

9.

После засухи

Обмелел от жары водоем —
Обнажилось песчаное дно.
Тянет остро сопревшим гнильем.
Всё живое пожухло давно.

Только черная грязь да песок.
Только вязкая глина да ил.
А недавно в тех водах, высок,
Светлый месяц державно светил.

И плескалась в затоне вода,
И сверкала ночная звезда...

לאחר הבצורת.

— את שטחי חום מאגר
נחשפה קרקעית חולית
מושך רע לתחתית להירקב
כל החיים היה נכחד מזמן

רק שחור בוץ וחול
רק צמיגה קליי כן סחף
ולאחרונה במים אלו, גבוה
חודש נהדר אור בהיר

והוא התרסק בנחל מים
...ואני בער הלילה כוכב

10.

***

Нашей памяти долгий свет —
Как единственное наследство,
Как от поступи прошлых лет,
Никуда от нее не деться...

Все вместила моя душа
Без остатка и без возврата,
Чередуются не спеша
Времена, события, даты...

За морозным, синим окном
Занялась, замела пороша.
С каждым часом и с каждым днем
Тяжелей, непосильней ноша...

Замечается ночь пургой,
И луна, потемнев, ослепла...
И кружатся во тьме глухой
Хлопья снега и хлопья пепла.

***

הזיכרון שלנו הרבה אור
רק ירושה,
איך השנים האחרונות
מכל מקום זה לא להיעלם...

כל הקיפה את הנשמה שלי
ללא הסתייגות וללא תמורה,
חלופי לאט
...פעמים, אירועים, תאריכים

עבור איש השלג, התיבה הכחולה
porosa התחיל, מכוסה
בכל שעה ובכל יום
...חזק יותר, חזק יותר נטל

מבולבל הלילה של הסופה,
...ואת הירח, חשוך, עיוור
במעגלים בחשיכה חירש
פתיתי שלג ופתיתים של אש

11.

***

Мы помним тех, кого забыть должны,
Похоронив под ворохом печали,
Но в глупые, несбыточные сны
Они входить еще не перестали.

Вороны не боятся ноября,
А журавли курлычут: «Улетаем...»
Мы помним тех, кого забыть пора,
Кого же помнить надо — забываем...

1980

***

אנו זוכרים את אלה ששוכחים צריך
קבור מתחת לערימה של צער,
אבל שטויות, לא מציאותי חלומות
הם יומן לא הפסיקו.

העורבים הם לא מפחדים נובמבר,
"ו... מנופים מלמלה: "לעוף מכאן
אנו זוכרים את אלה ששוכחים את הזמן,
מי צריך לזכור — כדי לשכוח

1980

12.

***

В покинутом доме распахнуты двери,
Уныло скрипят одичавшие ставни,
Приходят без страха пугливые звери,
Хоть дом стороной обходили недавно.
Снуют деловито нахальные мыши,
Щебечут беспечно случайные птицы.
Уже прохудилась покатая крыша,
И окон зияют пустые глазницы.
И пусто. И тихо. И так одиноко.
Лишь только журавль пролетает высоко.
О чем ты, зачем ты поешь, соловей,
Кого ты обрадуешь песней своей?..

***

בבית נטוש עם דלת פתוחה,
למרבה הצער פרא תריסים חורקים
בואי בלי פחד, ביישן חיות
למרות צד הבית עבר לאחרונה
סניף ובתנועות הצוף העכבר
זה ציוץ הציפורים
כבר שחוק הגג המשופע
והחלונות הם זוהרים ריק ארובות העין
וריק. ושקט. ואני כל כך בודד
רק המנוף עף גבוה
מה אתה, למה אתה שר, זמיר
מי אתה הולך להיות שמה עם השיר שלך

13.

***

А была ли ты на самом деле,
В миг, когда исчезла навсегда,
Или просто птицы пролетели,
Прозвенела вешняя вода?

Словно бы натянутая ветром,
Зазвенит судьбы стальная нить,
Как портной заправский, метр за метром
Буду чётко прошлое кроить...

И не то чтоб изменила память,
Просто быстро время пронеслось,
Просто очень многое с годами
Заново переживать пришлось.

***

היית למעשה
ברגע זה נעלם לנצח.
או רק ציפורים שעפות
צלצל נצחי מים?

נראה נמתח על ידי הרוח,
האם הטבעת הגורל חוט פלדה,
כמו אמיתי חייט, מטר על מטר
לנקות את העבר כדי לחתוך

ולא שיניתי את הזיכרון
רק מהר, הזמן טס
פשוט מאוד לאורך השנים
אני חייב לחיות מחדש

14.

***

В морозном сумраке белёсом
Из дома выйду не спеша
И в лес войду. И стану лесом.
И успокоится душа.

Смешными кажутся обиды,
Пустопорожними слова,
Быть может и правы друиды,
Что наши предки – деревья?

Они всю жизнь свою упрямо
Ветвями – прямо в небеса,
А мы лишь изредка – у храма
Поднимем на небо глаза...

Я в лес войду. И стану лесом.
Замру, объятый тишиной,
В рассветном сумраке белёсом
Восходит солнце надо мной.

***

בעוד ה - " דמדומים לבנבן
הבית יבוא לאט לאט
אל תוך היער יהיה כלול. ולהיות היער
להרגיע את הנשמה.

מגוחך עלבונות,
מילים ריקות,
יכול להיות שאתה צודק, הדרואידים
אבותינו עץ?

הם כל החיים בעקשנות
סניפים – ישר לגן עדן
ואנחנו רק מדי פעם – במקדש
להעלות לשמיים את העיניים

אני נכנס לתוך היער. ולהיות היער
משתתקת, אפוף שתיקה
את הזריחה השקיעה לבנבן
השמש זורחת מעלי.

Translated Yitzhak Cohen

סוקולובה אולגה

השיר את